

Σύντομη Υπενθύμιση- Μπαμπά, μπορώ να

Γιος:

«Μπαμπά, μπορώ να σε ρωτήσω κάτι;»

Πατέρας: «Ναι βεβαίως, τι είναι;»

Γιος: «Μπαμπά, πόσα χρήματα βγάζεις στη μια ώρα που δουλεύεις;»...

Πατέρας: «Αυτό δεν είναι δική σου δουλειά. Γιατί ρωτάς κάτι τέτοιο;» ρώτησε θυμωμένα ο μπαμπάς.

Γιος: «Θέλω μόνο να ξέρω. Σε παρακαλώ πες μου, πόσα βγάζεις σε μια ώρα;»

Πατέρας: «Εάν πρέπει να ξέρεις βγάζω 30 ευρώ την ώρα [*]»

Γιος: «Ωχ, απάντησε το παιδί, με το κεφάλι του κάτω. Μπαμπά σε παρακαλώ μπορείς να μου δανείσεις 15 ευρώ;»

Ο πατέρας εξαγριωμένος του απαντά, «εάν ο μόνος λόγος που ρώτησες είναι για να αγοράσεις ένα ανόητο παιχνίδι ή κάποιες άλλες αηδίες, τότε να πας κατ' ευθείαν στο δωμάτιό σου. Σκέψου γιατί είσαι τόσο εγωιστής. Δεν εργάζομαι

σκληρά καθημερινά για τέτοιες επιπολαιότητες».

Το μικρό παιδί πήγε ήσυχα στο δωμάτιό του και έκλεισε την πόρτα. Ο μπαμπάς όσο σκεφτόταν την ερώτηση του παιδιού τόσο περισσότερο νευρίαζε. “Πώς τόλμησε να με ρωτήσει κάτι τέτοιο;”, αναρωτιόταν.

Μετά από μια περίπου ώρα, που ο μπαμπάς είχε ηρεμήσει το ξανασκέφτηκε “Ίσως είναι κάτι που χρειάζεται πραγματικά να αγοράσει ο μικρός με τα 15 ευρώ και η αλήθεια είναι ότι δεν ζητάει χρήματα συχνά”. Πήγε στην πόρτα του δωματίου του παιδιού και άνοιξε την πόρτα.

«Κοιμάσαι γιε μου;», ρώτησε.

«Όχι μπαμπά, δεν κοιμάμαι», απάντησε το αγόρι.

«Σκεφτόμουν, ότι ίσως ήμουν πάρα πολύ σκληρός μαζί σου νωρίτερα» είπε ο μπαμπάς. «Ήταν μια δύσκολη μέρα και έβγαλα την κούραση μου σε σένα. Εδώ είναι τα 15 ευρώ που μου ζήτησες».

Το παιδί έτρεξε κατ’ ευθείαν επάνω του χαμογελώντας. «Σε ευχαριστώ μπαμπά!» φώναξε. Κατόπιν, πάει στο μαξιλάρι του και βγάζει από κάτω κάποια τσαλακωμένα χρήματα. Ο πατέρας μόλις βλέπει ότι το παιδί έχει ήδη κάποια χρήματα, αρχίζει να νευριάζει. Το μικρό παιδί αρχίζει να μετράει σιγά τα χρήματά του, και κοιτάζει τον μπαμπά του.

«Γιατί θέλεις περισσότερα χρήματα εφόσον έχεις ήδη μερικά;» γκρίνιαξε ο πατέρας. «Επειδή δεν είχα αρκετά, αλλά τώρα έχω», απάντησε το μικρό παιδί.

«Μπαμπά, τώρα έχω 30 ευρώ. Μπορώ να αγοράσω μια ώρα απο το χρόνο σου; Σε παρακαλώ έλα νωρίς αύριο σπίτι. Θα ήθελα πολύ να φάμε μαζί».

Ο πατέρας συντρίφθηκε. Αγκάλιασε τον μικρό γιο του και ζήτησε να τον συγχωρήσει..

Μια σύντομη υπενθύμιση σε όλους μας που δίνουμε προτεραιότητα στη δουλειά ή στο φόρτο της καθημερινότητας και ξεχνάμε τα πιο απλά, να δίνουμε έστω και λίγα λεπτά απο το χρόνο μας στους σημαντικούς για μας ανθρώπους.

Τα παιδιά χρειάζονται εμάς τους γονείς τους και όχι τα υποκατάστατα μας [δώρα, περισσότερα χρήματα] για να καλύψουν το κενό μας.

Πηγές: diaforetiko.gr- offsite.com.cy